

som fik Approbation, at der derefter blev afholdt Vicitation eller stuttet Accord underhaanden, og at Amtet og Staten saa hvede hver sin Andeel af den virkelige Udgift. Efter denne Paragraph skulle derimod Staten og Amtet og de paagjældende Ciere hver hvede sin Deel af Overslagssummen; der er ikke Tale om, at der skal forsøges Vicitation eller Accord, og at Fordelingen først skal finde Sted, efterat man saaledes har seet, hvad der virkelig behøves. Det vil nu let blive Tilfældet, hvad der ofte hændes, at Vicitations- og endmere Accordssummen bliver mindre end Overslagssummen, ja det vil endog endnu hyppigere blive Tilfældet her, thi Overslagssummen maa være saaledes, at den er tilstrækkelig. Deraf følger altsaa, at Communen kan faae en Fordeel og muligt endog reent slippe for Udgifter, forsaavidt nemlig de øvrige Kvotadele skulle vise sig tilstrækkelige. Jeg troer, at det kunde have været ønskeligt, om dette Punkt stod aldeles klart, saa at man strax kunde see, i hvilket Forhold Communen kommer til at staae med Hensyn til Udgifterne. — $\frac{1}{6}$ skal paalignes den vedkommende Cier. Dette, at Cieren skal bidrage til at værne om sin egen Eiendom, stemmer med Principet og er vistnok ogsaa i Principet rigtigt; men om Principets Gjennemførelse heri Lovudkastet er ganske rigtigt, maa jeg dog ansee for meget tvivlsomt, da den omtalte Kvotadeel vel at mærke skal paalignes den vedkommende Cier i Forhold til Areal. Det kan nu meget let være Tilfældet, at en meget lille Eiendom har et meget stort Areal, vel at mærke af Sandflugtsstrækninger. Det er et Areal, der efter Matriculeringen er saa godt som værdiløst; men jo meer værdiløs en saadan Eiendom er, det vil sige, jo større et Areal den har, desto større blive dens Udgifter, naar Dæmning af Sandet skal foregaae. Den bedre Grund har et mindre Areal, men det er netop det flette og større Areal, som vil blive Grundlaget for Paaligningen. Den $\frac{1}{6}$, som bliver lagt paa Cieren, kan derfor meget let føre til vedkommende Ciers Ruin. Man vil nu maaskee sige, at det er en Følge af Principet og Noget, som Cieren maa finde sig i, man vil maaskee ogsaa henvise til Udkastets § 9, hvori der siges, at en Kliteier kan frigjøre

sig for Paaligningen. Jeg har ganske vist heller ikke Noget mod det Principielle deri at indvende, og det er kun Talstørrelserne, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og med Hensyn til hvilke jeg vil spørge, om de staae i det rette Forhold til hinanden. Det er ganske vist, at Cieren kan sige: „Ja, saa opgiver jeg Strækningen“, men det maa dog ikke ligge altfor nær, at man ved Vibragets Størrelse nøder ham dertil; thi vel kan Areal. et nu være værdiløst, men det er dog et Stykke Jord, som ved Cierens Driftighed og Omhu kan faae en Værdi. Det kan være, at et saadant Stykke Jord fortiden kun har en Pengeværdi af 4—5 Rd. pr. Td. Land, men det har dog tillige en større Værdi derved, at der for Cieren er Adgang til at give det en forøget Brugbarhed. — I Udkastets § 9 maa jeg dvæle ved Udtrykket „samtlige de ham tilhørende Sandflugtsstrækninger.“ Dette Udtryk har alt været Gjenstand for Udtalelser her. Jeg har fundet megen Betænkelse ved, at der staaer „samtlige“, saameget mere som det i det tidligere Udkast ikke hed „samtlige“, men derimod „det paagjældende Areal“. Man er altsaa nu gaaet videre og har fordret af Cieren, at han, naar han vil opgive et besværligt Stykke, skal opgive hele sin Sandflugtsstrækning. Det kan ogsaa nok være, at der kan i mange Tilfælde tale Noget herfor. Sandflugtsstrækningerne ere ofte deelte i Afdelinger, der sædvanligt kaldes Bjerge, Høbjerge eller Indbresande; disse ligge ofte meget fjernt fra hverandre i samme Commune, idet Sogne ere af stor Udstrækning. Dersom nu en Cier i en saadan Afdeling havde en enkelt Sandflugtsknold, og han af Hensyn dertil vilde afgive denne Part af sin Afdeling, saa vilde jeg sige: Nei, det kan ikke gaae an, han skal afgive det Hele; han kan ikke afgive den Sandflugtsknold, der volder ham Besvær, udenat han tillige maa afgive den tilgrændsende lave og siede Deel, som han vel selv i dens nærværende Tilstand kan dyrke og have Nytte af, men som dog er en Deel af Sandflugten. Hvis man derimod skal forstaae Bestemmelsen saaledes, at Cieren, forsaavidt han har Sandflugtsstrækninger i forskellige Afdelinger i Klitten, undertiden i stor Afstand fra hinanden, ikke kan stille sig ved en